

קל לזכות ב-1000 ל"י

שלום שלום ואין שלום

מאת א. ישראלי

ספר חדש, המהווה מחקר מיוחד במינו בתולדות היחסים הישראליים-ערביים ב-13 השנים האחרונות. החיבור המקיף ביותר שנכתב על נושא זה, המבוסס על דברי הכנסת, דו"חים ממשלתיים, העתונות, המקצועית והמדעית, ומחקרים פוליטיים ומדעיים שהתפרסמו במדינות המערב והמזרח, במדינת ישראל ובארצות-הערב. הספר מיועד ללימוד יחסי ישראל-ערב ולשימוש מרצים, ח"כים, עיתונאים ואנשי ציבור. נמצא בחנויות הספרים במחיר 3.50 ל"י.

תשבץ התענוגות הזה 1266

ברבן שמואל מרח' מנחה ונחלה 8, שברחובות, שלח לנו את תשבצו הראשון. בעבר היה, לדבריו, פותר מושבע של תשבצים. שמואל הוא בן 17 וחצי, והחליט שאם הנסיון הראשון שלו יצליח ימשיך ויחבר תשבצים עוד כהנה וכהנה.

9	8	7	6	5	4	3	2	1
		14		13		12	11	10
			18	17		16		15
		19			23	22		21
			24				25	
		28		27		26		25
				32		31	30	29
			38		37		36	35
		43	42		41		40	39
			46			45	44	
47				52	51		50	49
				57	56	55	54	53
				60				59

- מאונן: 1. ראש מדינה רפובליקאית. 4. נפל בתורכיה. 10. לא ישן. 11. 430. 18. רשמי לוי. 14. לא כברה. 16. חשם הערבי של כפר שלם. 17. יחי רת חשם. 18. ועף. 20. מסונן על הי אש כמות שהוא. 22. תרופה שרניעה. 25. תל קיר. 26. מהר. 27. צמור שיר הי נראה בחורף. 30. מי צב של שבוע. 32. נהר באיטליה. 33. מילת שאלה. 34. קריאת ששחה או הי סהון. 36. בשבילה. 37. חוק, הוראה. 39. מיטרה, סימטה. 41. בקיע, סדק. 42. שר. 44. מניב באדישות. 46. מנייה, מעלה. 48. כסח הננבח על-ידי הפשלה. 50. שקט. 51. פרקליון. 53. עליה מצינים. 55. נבולטו המערכי. 57. מסקר מחלקה (ר"ת). 58. צר. 59. מכשיר המפותח בעזרת מראות. 60. תקופה של 60 שנה.
- מאונד: 1. נתון בתוך 2 חבר ממשלה. 3. מילת צער. 5. מערכת. 8. נו אלמחתי סכובות החלוננים. 7. ליחת הפה. 8. מין סחול. 9. צמח מים. 12. נשלם. 15. לבוש מעמר. 16. ישות. 18. סופה הרסנית. 21. נר.

23. בליף קסח במים. 24. עוף רורס. 26. 59 מתה. 28. אבי בעלה. 29. מנחין אפריקני שרצה. 31. מושג במערכת כספים. 32. ניצת הפרה לפני הפתחו. 35. מילת קריאה. 37. ניתן לתסיסה. 38. קריאה לשוב ולחזור. 40. משג. 41. שלוש מאות ואחד. 48. מספיק. 45. נדרה. 46. הפנס שלי. 47. דבר אל עצמו. 49. נס. 52. שופט ישראלי ידוע. 54. מילת צער. 56. פניה לנכר. 58. רנץ מלאכותית.

במדינה

משפט

הציץ וברח

מן האולפן להתעמלות בקעו צעקות איומות. ילדות בנות גיל-העשרה נמלטו באימה אל המדרגות. מולם ירדה בבהלה בעלת האולפן, שושנה מרון. "מה קרה?" שארה את התלמידות.

"שוב מציצים בחלון", סיפרו לה. המורה קרבה אל החלון. הציצה החוצה. בחצר החשוכה הבחינה בצעיר אלמוני, שי הביט בה בעיניים בזהות. "מה אתה רוצה כאן?" שאלה. כתשובה זכתה למענה של גיבולפה והצעיר נמלט.

האופניים בחצר. לא היתה זו הפעם הראשונה שהאולפן להתעמלות נשים של מרון משמש נקודת-משיכה לצעירים מופרעים, הבאים למצוא את סיפוקם במראה הר נערות המתעמלות, ומשמיעים הערות פוגעות. ערב אחד הבחינה שושנה מרון באחד מאותם סקרנים, "הסתלק מכאן קראה אליו" "לא אק", השיב לה המציץ.

היא מיהרה להזעיק את המשטרה. אך עד שזו באה — הסתלק המציץ.

שבוע לאחר מכן עבר במקום שרגא צבי אלי. הוא היה אחד מדיירי הסניבה, אשר חזה אשתו התעמלה באולפן של מרון. כשהתקרב שרגא אל הבית, הבחין לפתע בוג אפוניים ליד הגדר. הוא נזכר בסיפורי אשתו אודות המציצים האלמוניים, אולם טרם הספיק להיכנס לחצר, התפרץ מתוכה צעיר, עלה על אופניו ונעלם.

קובלנה למציץ. למחרת בערב, שעה שחזר במכוניתו עם אשתו מבילוי בקולנוע, הבחין שרגא שוב באותו זוג אפוניים. הוא ירד מהמכונית, הוציא את האוויר מהגלגל הקדמי ושלח את אשתו אל בעלת האולפן כדי שזו תקרא למשטרה. הפעם, השב, יתפסו את המציץ בקלקלתו. דקות מספר לאחר שהאשה הלכה, יצא בעל האפוניים מתוך החצר. "מה עשית שם?" שאל אותו שרגא. הצעיר התבלבל.

"נכנסתי כדי לחפש חבר שגר בבית מי אחר", השיב וביקש לעלות על אופניו. "הכה כאן עד שתגיע המשטרה". פקד עליו שרגא. הצעיר לא התנגד. הניידת שהגיעה למקום אספה איתו אל חנות המשטרה, שם הוגשה נגדו קובלנה פלילית.

"האמת היא שלא נכנסתי לחצר כדי לי חפש חבר", מסר כבר בהידועתו הראשונה. "הייתי צריך לעשות את צרכי אבל פחדתי להגיד את זה כי חשבתי שהוא בעל-הבית".

עדות נשים. על הודאה זו חזר גם השבוע, כאשר הובא למשפט בפני שופט השלום עזריאל גרשוני. פרקליטו, יהודה רותם, אף טען כי אין להסתמך על עדותן של שתי הנשים, שושנה מרון וחיה צביאלי, אשר זיהו את הנאשם כאותו צעיר שעמד גם שבוע קודם ליד החלון ועשה תנועות מגוננות. "הן זיהו את הנאשם לפי הליבוש בלבד ואם נתחשב שהדבר קרה בלילה, יש כאן מקום לספקות רבים", טען.

השיפט, אשר קיבל בין השאר גם טענה זו, כתב בפסק-דינו: "אין צורך להדגיש כי שומה על בתי המשפט להתייחס בזהירות רבה לזיהוי זכור לכל משפטו של אדולף בק באנגליה, שנדון לשבע שנות מאסר בשל הונאה. במשפטו נשבעו עשר נשים כי הכירו בנאשם את הניכל שימיה איתו. בסופו של הדבר התברר כי הנשים טעו והצביעו על אדם חף מפשע. לאור שקולים אלה הגעתי למסקנה כי קיים ספק סביר לטובת הנאשם ולפיכך אני מזכה אותו".

הווי

שוטרים וננבים: ברמת-גן, הרשה אורח שלושה צעירים אלמוניים, שהציגו את עצמם כשוטרים, לערוך חיפוש בביתו, גילה, משעובו את הדירה, כי היו אלה גנבים אשר גנבו ממנו שני שעונים. . . . רעם ביום בהיר: בלוד, נדהם חזאי מזגהאמיר, כא- שר בדיוק למחרת הודעתו כי אין לצפות לגשמים עד סוף השבוע, החלו לרדת מטרות בכל חלקי הארץ. . . . תפילת שמונה עשרה: בירושלים, הקים לעצמו הרב ח"כ מנחם פרוש משטרה פרטית משלו, המורי כבת מבני ישיבות, הרושמים את מספרי ה מכוניות העוברות במאה שערים בניגוד ל- תמורה, על ידי קיפול דפי ספרי התפילה שלהם. . . . שנת ישרים: בנתניה, הוב או שני נאשמים בפני השופט באשמת הר- עלת יוניו של שכנם, טענו להגנתם: "לא ידענו שהיונים ימותו מהרעל; חשבנו שרק ירדמו ואחר-כך יתעוררו מחדש". . . .

מאת שייע גלזר

הזיכוח על יופיין — או העדר יופיין — של הצבריות, שנפתח לפני למעלה משלושה חודשים מי על דפי "העולם הזה", הפך זה מכבר לנושא לפולמוס ככל שכבות החברה בארץ. הוא עורר הדים ותגובות במידה בלתי מושערת ועד כה התפרסמו דיעותיהם הי מנומקות של תריסר אישים בעלי מקצועות והשקפות שונות, ביני הם סופרים, עיתונאים, ציירים ואני עיו אמנות אחרים.

השבוע מצטרפת לזיכוח דמות ידועה ומוכרת, הכדורגלן הותיק יהושע ("שייע") גלזר. שייע הוא הספורטאי הראשון המביע את דעתו בנושא זה, וכרויב המשתתף פים בזיכוח הוא מסתכל על הבעיה מנקודת המבט של התעסקותו הי מיוחדת. משתתפים נוספים, ר קוראים הרוצים לחוות את דעתם בנושא זה, מוזמנים לשלוח את דיעותיהם בכתב למערכת.

בני הדור

החומרים הכימיים בי אים לכסות על החסרו נות שנגרמו מאי השימוש בתחומי הטבע.

אני בדרך כלל לא אוהב להתערב בזיכוח בין אנשים חשובים. ביחוד לא כשהזיכוח הוא על בחורות ועל יופי. אני לא מבין בכלל איך אפשר להתחכם על נושא כזה, כשהוא עניין של טעם אישי. בעיני, למשל, לא מוצאות חן הבחורות הי אמריקאיות בכלל. האם זה אומר שהאמרי קניות כבר לא יפות? חוץ מזה, בעיניי — כאלה אני מקבל תמיד את דעת אשתי — היא קוסמטיקאית ובעלת מקצוע בשטח זה, וכל מה שאני אומר בניגוד לדעתה, היא תהיה תמיד הצודקת, כי היא מקצועית בי ענייני בחורות ואני רק חובב.

אבל אחרי שקראתי את כל מה שכתבו האנשים החשובים על הצבריות שלנו, ואין שהם התאמצו למצוא מתחת לאדמה סי בות כדי להסביר כמה שהצבריות בעצם לא בסדר, ראיתי שכולם הולכים סביב סביב במקום לכתב ישר לענין. החלטתי להוכיח להם נקודה חשובה אחת, שאולי בעזרתה אפשר יהיה להכין יותר טוב מה חסר לצבריות. פחות או יותר אני מסכים עם מה שאמרו האנשים שמקצועם הוא להתעסק בדברים יפים. ולרגע אפילו שמחתי שיש לי בן צבר ולא בת צברית. רק זה היה חסר לי — לגדל בת שיגידו עליה אחר-כך את כל הדברים הרעים שכתבו בעתון. אני אמנם רק כדורגלן, חוץ מזה שאני נהג ובכדורגל לא כל כך חשוב אם אתה משחק יפה או